

DOBRA VILA GLINDA IN VRNITEV DOMOV

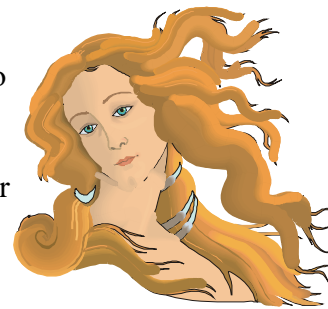

Doroteja, Toto, strašilo, kositrni drvar in lev so končno pripeli v Severno deželo, ki je bila bogata in srečna. V tej deželi je vladala najmočnejša dobra vila Glinda, prebivalci pa so se imenovali **PRSTANCI**. V tej deželi so bile hiše prepleskane živo rdeče, Prstanci pa so bili pritlikavi, debeli in vedno nasmejani in oblečeni v rdeča oblačila. Na koncu dežele prstancev je družčina uzrla čeden grad, v katerem je prebivala dobra vila Glinda, ki jih je takoj sprejela. Glinda je imela živo rdeče lase, ki so ji padali v valujočih kodrih na rame, oblečena pa je bila v snežno belo obleko.

Glinda je vprašala Dorotejo: »S čim ti lahko ustrezem punčka?«

In Doroteja ji je povedalo vso svojo zgodbo: kako jo je vihar odnesel v Ozovo deželo, kako je našla tovariše in kakšne čudne dogodivščine so doživeli na poti. Hkrati jo je zaprosila, da ji pomaga, da se vrne nazaj domov v Kansas k teti Emi in stricu Henriju. Glinda ji je rade volje pomagala.

Rekla ji je: »Tvoji srebrni čeveljci te bodo vrnili domov, kajti imajo čudežno moč. Ena najčudovitejših stvari, ki jo premorejo, je v tem, da te lahko prenesejo na kateri koli kraj na svetu. Ni ti treba nič drugega, kakor da trikrat udariš s petami skupaj in ukažeš čveljčkom, naj te odnesejo, kamor si ravno želiš.«

»Če je to res,« je veselo rekla Doroteja, »jih bom prosila, naj me takoj odnesejo nazaj v Kansas.«

Še preden pa je to storila, se je poslovila od prijateljev. V slovo je levu ovila roke okoli vratu in ga poljubila, nato je poljubila kositrnega drvarja, ki se je takoj razjokal, da je bilo res že nevarno za njegove sklepe, potem je mehko objela strašilovo telo in nazadnje se je zahvalila dobri vili Glindi za vso prijaznost.

Preden pa nadaljujemo je potrebno pripomniti, da so se Dorotejinim prijateljem vse želje izpolnile in še več. Kositrni drvar je za zmeraj zavladal Pedenjcem, ki so bili zelo prijazni z njim in so hoteli, da jim vlada, ko je bila hudobna večča uničena. Leva so nkraj hriba, v

velikem starem gozdu, polnem živali, ki živijo v njem, izvolili za kralja živali. Strašilo pa je za zmeraj modro vladalo ljudstvu Smaragdnege mesta.

In končno je Doroteja slovesno vzela v naročje psička Tota, še enkrat zaklicala zbogom, trikrat udarila s petami svojih čevljev in rekla:

»Ondesite me domov k teti Emi in stricu Henriju v Kansas!«

In že je zaplavala po zraku in čevljevki so jo samo v treh korakih prenesli v Kansas, žal pa so se ji zmuznili z nog, ko je letela po zraku in se za zmeraj izgubili v puščavi.

POČEN JE LONEC IN PRAVLJICE JE KONEC